

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320202113
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320202113.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci maloletých detí A. B., nar. XX.X.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pracovisko Snina za účasti rodičov D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom E. F. B., G. XXX/XX, zast. JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou, A. XXXX/XX, H. a I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, E. F. B., zast. JUDr. Karin Bilou, advokátkou, J. XXXX/XX, H. o návrhu na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10P/137/2020-279 zo dňa 2.3.2022, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka sa podaným návrhom domáhala voči otcovi zvýšenia výživného na mal. A. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 250,- eur mesačne a na mal. C. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne, počnúc dňom 01.01.2020.

Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Súd mení rozsudok Okresného súdu Humenné č. 10P 27/2018 zo dňa 6.6.2018 v časti výšky výživného pre maloletú A. B., nar. XX.X.XXXX a pre maloletého C. B., nar. XX.XX.XXXX tak, že zvyšuje výživné pre maloletú A. B. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne od 29.6.2020 do 31.12.2020 a zo sumy 100 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne od 1.1.2021 a pre maloletého C. B. zvyšuje výživné zo sumy 100 eur mesačne na sumu 110 eur mesačne od 29.6.2020 do 31.12.2020 a zo sumy 100 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne od 1.1.2021, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred.

V prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietam.

Zaostalé výživné pre maloletú A. B. za obdobie od 29.6.2020 do 2.3.2022 vo výške 900 eur je otec povinný uhradiť do deviatich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Zaostalé výživné pre maloletého C. B. za obdobie od 29.6.2020 do 2.3.2022 vo výške 600 eur je otec povinný uhradiť do šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Proti rozsudku podal odvolanie otec, navrhujúc ho zmeniť tak, že otec bude povinný prispievať na výživu mal. A. sumou 120,- eur mesačne a na mal. C. sumou 110,- eur mesačne, počnúc dňom 29.06.2020, k rukám matky, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred. V prevyšujúcej časti súd návrh matky zamieta.

Ustanovený opatrovník navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že otec bude povinný prispievať na výživu mal. A. sumou 250,- eur mesačne a na výživu mal. C. sumou 180,- eur mesačne, počnúc dňom 01.01.2021. Za obdobie od 29.06.2020 do 31.12.2020 navrhla matka napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Ďalšie vyjadrenia predniesli účastníci konania súdu v predložených odvolacích replikách a duplikách.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že v odvolacom konaní je potrebné preskúmať zákonné predpoklady (zmenu pomerov) pre zvýšenie výživného pre mal. A. a mal. C.. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné, diferencujúc pritom rozhodné obdobie do 31.12.2020 a od 01.01.2021 do budúca. Podstatnejšie zvýšenie výživného nadobudlo účinnosť až od 01.01.2021, dôvodiac pritom zvýšenými výdavkami na strane mal. detí, tiež nárastom príjmov otca z výkonu jeho podnikateľskej činnosti. čo sa týka odôvodnených potrieb mal. detí, hlavným kritériom, odôvodňujúcim zvýšenie výživného, bol prechod mal. detí v rámci stupňov školskej dochádzky. Mal. A. oproti stavu posledného súdneho rozhodovania (rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/27/2018 zo dňa 06.06.2018) nastúpila na strednú školu, mal. C. nastúpil na druhý stupeň základnej školy. Relevanciu mal zrejme aj zdravotný stav mal. detí, vyžadujúci diétnu stravu, kúpeľnú a medikamentóznú liečbu. Celkové výdavky na mal. A. boli celkovo kvantifikované sumou 333,32 eur a na mal. C. sumou 298,32 eur, pripočítavajúc k tomu pomerne výdavky na bývanie, TV a internet v sume 46,66 eur na každé z mal. detí. Otec zároveň uviedol, že pri určovaní výšky výživného je potrebné zobrať do úvahy aj skutočnosť, že deti s ním trávajú každý druhý víkend, t. j. 4 dni v mesiaci a celý jeden mesiac prázdnin t. j. 31 dní, takže sú s ním 79 dní v roku, čo je viac ako jedna pätina roka. Na začiatku školského roka prispel deťom na zakúpenie školských pomôcok sumou 150,- eur, zakúpil im zimnú obuv, snaží sa, aby deti mali všetko čo potrebujú.

Pri posudzovaní možností, schopností a majetkových pomerov otca vzal súd prvej inštancie predovšetkým jeho zvýšený príjem v roku 2021. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že otec podniká ako samostatne zárobkovo činná osoba, daňovo si uplatňujúca paušálne výdavky z podnikateľskej činnosti vo výške 60% dosahovaného príjmu. Podľa daňového priznania otca za rok 2020 činil jeho príjem z podnikateľskej činnosti sumu 14.299,67 eur, čo v prepočte na jednotlivé mesiace predstavuje 1.191,64 eur. Výdavky na podnikateľskú činnosť si otec uplatnil paušálne 10.783,47 eur. Pri uvedenom daňovom režime uplatňovania výdavkov neviduje otec výdavkové doklady z podnikateľskej činnosti, súdu prvej inštancie však deklaroval jednotlivé položky výdavkov (bod 15 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Pri určovaní výšky výživného za obdobie do 31.12.2020 vychádzal súd z čistého príjmu otca, ktorý vypočítal odpočítaním nákladov na poistné vo výške 186,64 eur mesačne a ďalších odôvodnených nákladov vo výške 295,- eur mesačne. Po odpočítaní týchto súm zo sumy dospel súd prvej inštancie k sume čistého príjmu otca 709,99 eur.

Podľa daňového priznania otca za rok 2021 dosahoval jeho príjem z podnikateľskej činnosti sumu 23.762,37 eur a výdavky 17.309,05 eur. Opätovne deklaroval otec súdu výdavky na podnikateľskú činnosť, z nich súd vzal do úvahy len výdavky na poistné vo výške 254,30 eur mesačne a ďalšie odôvodnené výdavky na podnikanie vo výške 295,- eur mesačne. V takom prípade bol čistý príjem z podnikania ustálený sumou 1430,89 eur mesačne.

Nad rámec zvýšených príjmov z podnikateľskej činnosti vzal súd prvej inštancie do úvahy zmenu pomerov na strane otca, predstavujúcu pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti voči mal. C. D..

Zohľadňujúc preukázané skutočnosti, súd podporne vychádzal aj z materiálu Ministerstva spravodlivosti ČR pod názvom: „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudu v otázkách výživného pro nezaopatřené děti.“ Podľa tohto materiálu by výživné pre dieťa vo veku 17 rokov malo predstavovať 16-22% z čistého príjmu povinného rodiča a pre dieťa vo veku 13 rokov by malo výživné predstavovať 15-19% z čistého príjmu povinného rodiča. Ako bolo vyššie uvedené, čistý príjem otca za rok 2020 súd stanovil na sumu 709,99 eur, pritom 16-22% z tejto sumy predstavuje sumu 113,59 - 156,197 eur a 15-19 % z tejto sumy predstavuje 106,49 eur až 134,89 eur. Od podania návrhu, t. j. od 29.06.2020 do konca roka 2020 súd určil výživné pre maloletú A. na sumu 120,- eur mesačne a pre maloletého C. vo výške 110,- eur mesačne, pri dolnej hranici uvádzaného percentuálneho podielu výživného, osobitne so zreteľom na to, že minimálne 79 dní v roku trávia maloleté deti u svojho otca, ktorý im poskytuje v tomto období stravu, ošatenie, bývanie a uspokojuje aj ich ďalšie potreby.

Za rok 2021 súd stanovil čistý príjem otca vo výške 1430,89 eur, 16-22% z tejto sumy predstavuje sumu 228,94 eur - 314,79 eur, a 15-19% z tejto sumy predstavuje 214,63- 271,86 eur. S účinnosťou od 01.01.2021 súd určil výživné pre maloletú A. na sumu 180,- eur mesačne a pre maloletého C. na sumu 150,- eur mesačne, keďže príjem otca bol v roku 2021 vyšší. Súd zároveň uviedol, že vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom má aj ich matka, pričom miera osobnej starostlivosti matky pri maloletej A. je 5% a pri maloletom C. je 30 % (táto skutočnosť vyplýva z hore citovaného materiálu). Čistý príjem matky podľa predložených dokladov je vo výške 579,06 eur mesačne. Z tejto sumy by výživné pre maloletú A. podľa rovnakého výpočtu ako v prípade otca, malo predstavovať sumu 92 - 127 eur mesačne a pre maloletého C. sumu 86,59 eur - 110 eur mesačne, samozrejme s prihliadnutím aj na osobnú starostlivosť matky o maloleté deti.

V zmysle podaného odvolania otec namieta, že súd nedostatočne vzal do úvahy zmenu pomerov, ktorá u neho nastala. Neboli mu tiež uznané všetky výdavky, súvisiace s výkonom jeho podnikateľskej činnosti. Otec si pritom tvorí finančnú rezervu z dôvodu opatrnosti, na krytie možných rizík a strát, tiež pre prípad choroby či iných prekážok v práci. Ďalšie výdavky otca súvisia so splácaním úverov, pôžičiek, životných poistením a mobilom manželky. Neplatenie týchto výdavkov by pritom malo následky, ktoré by finančnú situáciu otca len zhoršili. Otec chápe zvýšené výdavky detí, má s nimi vybudovaný vzťah, trávia spolu čas, preto súhlasil so zvýšením výživného na mal. A. na sumu 120,- eur a na mal. C. na sumu 110,- eur. Napadnutý rozsudok navrhol v tomto zmysle zmeniť s účinnosťou od 29.06.2020 a v prevyšujúcom rozsahu návrh matky zamietnuť.

Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 CSP i ust. § 78 ods. 1 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka res iudicata - veci rozhodnutej).CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili

pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „rebus sic stantibus“).

Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov.

V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Samotná úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne, trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti na mal. dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 zákona o rodine, u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Je zrejmé, že posledná súdna úprava výživného bola voči mal. deťom vykonaná rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P 27/2018 zo dňa 06.06.2018. V tom čase bola mal. A. vo veku 14 rokov, mal. C. vo veku 9 rokov. Od toho času došlo na strane pomerov, čo správne konštatoval súd prvej inštancie. Z dôvodu prirodzeného vývinu mal. deti smú klásť zvýšené požiadavky na stravné, ošatenie, obuv či spoločenské a voľnočasové vyžitie, no osobitne je potrebné zmieniť sa o tom, že mal. deti prechádzajú v rámci jednotlivých stupňov školskej dochádzky. Mal. A. nastúpila na strednú školu, mal.

C. na druhý stupeň základnej školy. V rozhodovacej činnosti súdov sa pritom táto okolnosť zohľadňuje ako zmena pomerov na strane mal. detí, ktorá je spojená s nárastom výdavkov rodiča. Odvolací súd sa tiež stotožnil s aplikáciou materiálu Ministerstva spravodlivosti ČR pod názvom: „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudu v otázkach výživného pro nezaopatřené děti.“ Podľa názoru odvolacieho súdu nie je efektívne v súdnom konaní detailne preukazovať každý konkrétny výdavok mal. dieťa či už na stravu alebo hygienické potreby, ale skôr všeobecne ustáliť (kvantifikovať) výdavky dieťaťa, štandardne prislúchajúce jemu veku. Práve tabuľkové výživné smie byť vhodným nástrojom, ak sú správne zvolené kritériá. Sledujúce rozpätia vekových kategórií detí, je zrejmé, že materiál dostatočne zohľadňuje vývin dieťaťa, tiež prechod v rámci stupňov školskej dochádzky, v dôsledku čoho sa javí vhodným riešením prejednávaného prípadu.

V okolnostiach preskúmvanej veci je zrejmé, že mal. A. sa od času posledného rozhodnutia súdu presunula z vekovej kategórie oprávneného dieťaťa 10-14 rokov (15-19%) do kategórie 15-17 rokov (16-22%). Obdobne mal. C. sa presunul z kategórie dieťaťa 6-9 rokov (13-17%) do kategórie 10-14 rokov (15-19%). Uvedené pritom objektívne odôvodňuje rozhodnúť o zvýšení výživného, keďže percentuálny podiel z čistého príjmu povinného narástol, limitom je však životná úroveň rodiča.

Na strane otca nastalo viacerých skutočností, ktoré vplývajú na jeho životnú úroveň. Prvým významným faktorom je pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti. Samozrejme, uvedené je spôsobilé znížiť životnú úroveň otca, a to vznikom dodatočných nákladov, ktoré sú spojené s riadnym poskytovaním osobnej starostlivosti dieťaťu v rannom štádiu života. Naproti tomu, súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že otec ako podnikateľ dosiahol v zdaňovacom období roku 2021 podstatne vyšší príjem oproti roku 2020. Podľa zistení súdu jeho priemerný mesačný príjem stúpol zo sumy 1.191,64 eur na sumu 1.980,20 eur, čo v prepočte činí nárast o 66%. Zistená suma otcovho mesačného príjmu predstavuje jeho príjmy z podnikateľskej činnosti, ktoré nie sú „očistené“ od výdavkov, ktoré otec vynakladá na výkon podnikateľskej činnosti. v tomto rozsahu je nezhoda medzi otcom a súdom prvej inštancie, ktoré výdavky je potrebné v zmysle § 63 ods. 2 zákona o rodine nevyhnutné vynaložiť. Otec poukazuje predovšetkým na tvorbu úspor, ktoré vytvára pre prípad možných rizík či budúcich prekážok v práci. Odvolací súd rozumie úvahám otca, tiež jeho snahe predvídať nepriaznivé budúce okolnosti a finančne sa na ne pripraviť, no v zhode s názorom súdu prvej inštancie ich neuznáva ako nevyhnutné výdavky, ktoré by mali znižovať čistý príjem otca. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že podstatné finančné rezervy otec vytvorené má a ich ďalšie navyšovanie nesmie byť na úkor mal. detí. Podstatou pre odvolací súd je, že tvorbou úspor sa otec pripravuje len na možné potenciálne okolnosti, ktoré v budúcnosti môžu nastať, kým výživné rieši súčasnú existujúcu situáciu potreby upokojovania odôvodnených potrieb dieťaťa. Výška úspor je pritom natoľko vysoká, že racionálne by mohla slúžiť na plnenie vyživovacej povinnosti otca. v ostatnom rozsahu súd zohľadnil nevyhnutné výdavky otca na splnenie jeho odvodovej povinnosti, tiež ďalšie výdavky na podnikateľskú činnosť v celkovej sume 295a rozumne tak ustálil čistý mesačný príjem otca vo výške 1430,89 eur za rok 2021 a 709,99 eur za rok 2020.

Prezentované okolnosti zmeny pomerov na strane otca sú každopádne vo vzťahu nepriamej úmery, preto je potrebné ich vzájomne vyvažovať a v konečnom dôsledku posúdiť či k zmene pomerov na strane otca došlo v tak podstatnej miere, aby dôvodila zvýšenie výživného ako to učinil súd prvej inštancie. Pre vyslovenie odpovede na položenú otázku pristúpil odvolací súd opätovne k aplikácii materiálu Ministerstva spravodlivosti ČR pod názvom: „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudu v otázkach výživného pro nezaopatřené děti.“ Podľa sprievodnej dokumentácie je tento materiál určený pre výpočet vyživovacej povinnosti povinného rodiča, ktorý má najviac tri vyživovacie povinnosti, čo spĺňa kritéria daného prípadu. Detailný výpočet už učinil súd prvej inštancie, pričom výživné určil otcovi pod tabuľkovým výživným stanovenú hranicu. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo spravodlivo v zmysle ust. § 62 ods. 4 zákona o rodine zohľadnené, že otec poskytuje mal. deťom osobnú starostlivosť v rozsahu 79 dní v roku, počas ktorých znáša výdavky detí, predovšetkým na stravné, hygienické potreby, či ich voľnočasovú aktivitu. Otec v odvolacom konaní predložil lekárske správy jeho najmladšieho syna C. D., ktorého zdravotný stav vyžaduje nákladnú liečbu, čo by malo byť pri výpočte výživného zohľadnené. Odvolací súd však v tomto zmysle uvádza, že všetky tri mal. deti trpia nejakými zdravotnými komplikáciami, spojenými s doplnkovými výdajmi na medikamentóznou či kúpeľnú liečbu. Žiadne z mal. detí by nemalo pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti

opomínať, preto odvolací súd nevzhladol dôvod pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Súčasne sa odvolací súd domnieva, že súdom určené výživné je dostatočne pod dolnou hranicou štandardne určovaného výživného (celkovo zhruba až 120,- eur), čo otcovi dáva dodatočné možnosti pre liečbu jeho najmladšieho syna.

Za daného stavu teda odvolací súd zhŕňa, že súd prvej inštancie určil otcovi výživné v súlade so zákonnými kritériami podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine. Okolnosti, odôvodňujúce zmenu vyživovacej povinnosti otca v prospech jeho odvolacieho návrhu či návrhu matky vo veci samej, odvolací súd nevzhladol. Bezo zmeny bežného výživného nieto dôvodu ani na zmenu zaostalého výživného. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V danom prípade nie sú známe žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť rozhodnuté inak ako spôsobom vyplývajúcim z § 52 CMP.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).